

Burtur við »útslettinum«!

OTRULIGT kanska, men kollveltandi vitamin-húðkremið hjá Dr. Guftorm Hemes hevur hjá mongum vist seg sum einasta hjálp móti mongum holdstrupuleikum

VITAMIN-HÚÐKREM

Vitamin-húðkrem hansara hevur vakt miklan ans í øllum norðurlondum sum eitt tað virknasta higartil móti eksemum og alskyns øðrum holdstrupuleikum – eisini psoriasis og treiskum barnaeksemi. Eingi hjáárin – framleitt úr reinastu náttúruvevnum, uttan kemisk evni av nokrum slag og 100% hormonfrítt!

NÚ bæði sum dagkrem og náttkrem (við eitt sindur av tjóru).

DAGKREM	NÁTTKREM	HOLD SVATN
U. tjøruekstrakt og luktfritt. Móti mongum eksemum og turum holdi.	V. tjøruekstrakt. Móti kroniskum legusárum, psoriasis o.m. eksemum.	NYGGJHEITI! V. urtaurdráttum, sum stímbra lekingina við húðkreminum.

Verður víðmælt av norðurlendskum og føroyskum læknum og av Nordisk Patientforening.

Fæst
u. resept
hjá
v/ Anne Mari
Samuelsen

NATEN® søla (Føroyar)
Serken í holdstrupuleikum.
Drúgvur royndir. Góð úrslit.

Áarvegur 1 · Havn · Tlf. 18649 & 11644

Avgreiða orðrar við postkravi beinanvegin
– um alt landið –

Weekend- lega/stevna

Profetisk bønarstevna

Bíbiltímar
Evangelisk motir
Ungdómskvöld
Forbønstænasta
Lóvsangur
Felagssangur

Mötini verða í Ósáskúlanum 7.–9. mars

Talarar verða:

Palli Højgaard - Pauli Høj - Preben Hansen
Eivinn Bringsberg - Mike Jones

Forbønstænasta
v/ Maju Dalsgaard - Annu av Kák o.fl.

Sang'uttøka úr
Oasuni - Kelduni - Filadelfia
Soli Deo Gloria og IAM (YM. samkom.)

Upplýsingar og tekning á tlf. 56514 og 56102

Soli Deo Gloria Klaksvík

ROKKJALLARIN

Vit átaka okkum at selja fyri fólk.

Eisini keypa vit deyðsbúgv.

Rokkjallarinn · Tlf. 11990 & 83390

Tíngúsvegur 42 · 100 Tórshavn

Opíð: mánad.-fríggjad. 13–17.30
leygard.: eftir avtalu

Kórstevnur Føroya tríati ár

Rimmar kórstevna í Havn í døgnum 7.-10. mai

Árið 1967 varð merkisár í føroyskari kórsøgu, við tað at tann fyrsta av teim á hvørjum ári eftirfylgjandi stóru kórstevnum tað árið varð hildin í Havn. Kórini í Havn saman við Kórsambandi Føroya hava tí sett sær fyrri at skipa fyrri stórum 30-ára jubileumsstevnuhaldi í høvuðsstaðnum í døgnum 7.-10. mai í ár undir heitinum »Kórstevnur Føroya tríati ár«.

A hesum árliga afturvandandi stevnum hava føroyskir kórsangarar, umframt upplivingina hesar stevnudagar at kunna vera saman í einum størri sangligum felagsskapi, fingið tónleikaligan íblástur við at syngja undir leiðslu av framúrskarandi kórleiðarum uttanifrá.

Til tess at geva hesari stevnu ein serliga stórbærar dám hava fyrrleikararnir tí boðið teimum kórleiðarum, sum hava havt stevnurnar í farnu árum tónleikaliga um hendur meira enn eina ferð, at verða við sum leiðarar. Hesir hava tikið av innbjóð-

ingini: Jón Stefánsson úr Íslandi, John Høybye og Steen Lindholm úr Danmark og Willi Gohl úr Schweiz. Norðmaðurin Per Oddvar Hildre hevði tíverri bundið seg til aðra kórstevnu um sama mundið, og Robert Sund úr Svøríki mátti geva avboð vegna tiltak í heimbyi sínum, sum hann varð biðin um at hava listarligu ábyrgdina av.

Fyri at nýta hetta høvi eisini til norðurlandskt og tá serliga vesturnorrønt kórsamstarv og til at gera vart við føroyskt kórílv og samfelag okkara sum heild eru bodnir kórsangarar úr Íslandi, úr Noregi, úr Grønlandi og eisini úr Danmark at verða við til jubileums-haldið.

Mikudagin 7. mai fer so føroyski flúgvurin á flog eftir 84 norðmonnum, setir síðani kós vestur um hav eftir líka mongum íslendingum, úr Danmark koma kórini hjá John Høybye og Steen Lindholm Tritonus og Koncertforeningens Kor, sum bæði eru væl kend í

Føroyum, og úr Grønlandi eru eisini kórsangarar ventadur. Saman við teimum mongu kórnum her í landinum stendur sostatt kórstevna fyrri stavn í Føroyum við ikki minni enn 5-600 luttakarum.

Stevnugongdin verður hendað:

Mikudagin 7. mai: Kórini koma til Havnar seinnapartin og verða innkvarterað - tey flestu á Eysturskúlanum.

Eftir náttúrða savnast øll til felags kórsang í Norðurlandahúsinum, og síðan byta sangfólkini seg sundur í tey 4 verkskeiðini, tey frammanundan hava kosið seg inná.

Hósdagin 8. mai (Kristi himmilsferðardag): Eftir morgunmat, felagssang, fyrsta 3-tíma verkskeiðið og døgurða fara øll kórini, føroyskt og onnur norðurlandskt, út á bygdir at hava konsertir í kirkjum, skúlahallum og øðrum samkomuhølum, eini 3-4 kór um hvørja konsertina.

Fríggjadagin 9. mai:

Fyrirpart sum hósdag, mer eftir døgurða enn eitt 3-tíma verkskeið í bólum. Um kvöldið hava norðurlandsku gestakórini konsert í Norðurlandahúsinum, har føroyska felagskórið eisini syngur nakrar sangir.

Leygardagin 10. mai: Fyrirpartin seinasta venjingin, seinnapartin aðalroynd og gallakonsert við teim 4 stóru felagskórnum. Um kvöldið endar stevnan við veitsluhaldi.

Høvi verður annars hjá sangarunum hvørt kvöld undir stevnuhaldinum at hugna sær saman í norðurlandskari samveru.

Sunnudagurin 11. mai er fráfaringardagur eftir vónandi minnirskar kórðagar í Føroyum.

Skoytast skal tó uppí, at uttan munandi figgjarligan stuðul frá myndugleikum, stovnum og fyrirkomum kemst ikki á mál við slíkum ódnartaki.

Kórsamband Føroya
og kórini í Havn

Henrikka Malena Danielsen

12.11.1896 - 11.02.1997

Til minnis

Eg vil gjarna á hendað hátt minnast mína góðu ommu sum nú er flutt heim í himmalin til Jesus sum hon á ungum árum setti sítt álit á.

Vit systkin hava alt lív okkara haft eitt ógvuliga nært samband við ommu og Richard mammu-beiggja okkara. Fyrst buðu vit inni hjá teimum tey fyrstu sjei árin aftaná at foreldur okkara vóru fluttir úr Vestmanna og til Fuglafjarðar og tá vit so fluttu í okkara egnu hús, vóru vit so heppin, at hesi hús stóðu bert nøkur fá fet burtur frá ommusa húsum.

Omma hevði nátt ein ógvuliga høgan aldur nú hon doyði og hon ynskti seg mangan at sleppa burtur hiðani, hon segði seg ikki skilja at Gud áhaldandi læt hana liva ímeðan hann frá hond so knappliga reiv mong yngri menniskju burtur eisini í okkara egnu familju.

Men Gud er tann í øllum valdar, Hann gevur og tekur lív og ommusa langa lív hevur so vist verið til signingar fyrri okkum øll, serstakliga tá hugsa verður um allar tær bønir og tókkiir sum stignar eru upp til himmals frá ommu.

Tey seinastu tvey árin versnaði ommusa sjón og hoyrlisi ógvuliga nógv og gjørdi hana hjálparleysa tað var so fjart frá ommu at skula sita soleiðis. Alt tað eg kann minnast hevur omma verið ein so røsk og andbráð kvinna, sum legði doyri á at verða sjálvbjargin og altíð at greiða alt so væl úr hondum sum viðvíkti henni sjálvari og hennara heimi.

Omma var ein lítillátin kvinna, sum ikki ynskti nakað hóvasták gjørt burturúr sær sjálvari, hon gekk so still og friðarlig inni í heimi sínum og varð av sonnum ómissandi stuðul fyrri abba mín Victor, móður mína og hennara systkin.

Tað allarbesta sum omma visti nú hon var vorðin eldri og fyrri tað mesta sat inni, var at fáa vitjan og at onkur kom inn á gólvíð, tosaði við hana og var hjá henni. Omma elskaði øll síni børn, ommubørn og langommubørn, hon fylgdi so væl við hvat vit tókust við øll somul, tað lá henni tungt á hjarta at

vit høvdu tað gott og bant mangt plaggið til tey smáu.

Soleiðis var omma full av kærleika og umsogan fyrri øllum sínum og nú tá hon ikki sá okkum so væl meira, so helt hon okkara hondum fóstum við sínum bleytu gomlu hondum ímeðan vit sótu tætt hjá henni og tosaðu við hana.

Altíð fer »omma í køkinum« sum vit systkini plagdu at kalla ommu okkara, at standa klárt í minni mínum fyrri alt tað góða eg havi notið í hennara heimi. Sum smágenta lærði hon meg at binda og fyrri fáum árum síðani fór hon enná í holt við at lera meg sín gamla lærdóm at fáast við ull, men tað allarbesta og týðningarmesta sum omma hevur vist mæd og okkum sínum eftirkomarum er sum omma altíð sjálv segði, »ævinliga týðningin av at frykta Gud«.

Hesi seinastu árin havi eg ikki sæð ommu so nógv sum eg gjørdi fyrr, men eg vil minnast við gleði allar tær smáu tænastur og fekk høvi til at gera fyrri hana sum barn og ung, tá henni tørvaði mína hjálp, fyrri ikki at gloyma allar teir góðu drekkamunnarir sum hon serveraði fyrri okkum í sínum heita hugnaliga køki.

Nú er omma farin til ein mangan betri stað, har hvørki sorg, skríggj ella pína skal verða longur - tí hitt fyrra er farið og har hon hittir øll tey sum undan henni fóru.

Tey sum eftir sita kenna ein stóran sakn, eitt stórt tómrúm, tí omma sum savnaði okkara familju á ein serligan hátt er ikki her ímillum okkum longur. Mái Harrin styrkja tykkum Mia, Dánjal, Utta, Lena, Hansa, Harriet, Victoria og Richard og alla mína familju sum heild í sorgini og sakninum eftir ommu, sum vit untust at hava so leingi hjá okkum.

Fríður verður við minninum um Henrikku ommu mína í Fuglafirði.

Sólrún